

Waddington, 12 augustus 1941

In de nacht van 12 op 13 augustus 1941 had de Britse Bomber Command een grote serie aanvallen op Nazi-Duitsland geïmplementeerd. Aangewezen doelen waren onder meer Stettin, Osnabrück, Keulen, Kiel en Berlijn. Voor de nachtaanval op Berlijn zou ook het 207 squadron van Royal Airforce (R.A.F.) worden ingezet. Op Waddington, de thuisbasis van het 207 squadron, doorliep gezagvoerder Flying **Officer William Michael Ronald Smith** samen met tweede piloot, **Sergeant Anthony Robert Cotterell** de cockpitchecklist. Voorin de Avro Manchester L7381 EM - 'R for Robert' - controleerde waarnemer, **Pilot Officer Edward Arthur Reeman** zijn bomrichtapparaat, terwijl achter in de Manchester de drie schutters, **Sergeant A. Halfpenny**, **Sergeant James Allen** en **Sergeant Albert Edward Coakes** hun mitrailleur en munitievoorraad checkten. De bemanning had veel om zich zorgen over te maken: het 207 squadron, waar ze deel van uitmaakten vloog sinds november 1940 met de tweemotorige Avro Manchester. De Manchesters gaven vrijwel voortdurend aanleiding tot problemen, hoofdzakelijk omdat hun Rolls-Royce Vulture-motoren onder volle belasting onbetrouwbaar bleken. Maar eveneens hadden de vliegeniers te maken met een steeds effectiever wordende Duitse afweer. Drie nachten tevoren, hadden de Duitsers een nieuw wapen tegen de Britse nachtbomwerpers geïntroduceerd: de 'Lichtenstein B/C' boordradar, die een steeds dodelijker bedreiging voor het Bomber Command ging vormen. De Duitse nachtjagers waren nu niet meer blind en de successen van de jagers stegen snel...

Om precies één over half tien haalde Flying Officer Smith de stuurknuppel van de Manchester naar zich toe en met het brullen van de twee 24-cilinder Vultures maakte de 'R for Robert' zich los van de grond voor de 1300 km lange trip naar Berlijn. Het weer was verre van ideaal: enorme regenwolken dwongen de vliegtuigen om naar 5000 meter te klimmen om ze te ontwijken. Vanaf het moment dat ze de Nederlandse kust passeerden, was de grondafweer bijzonder actief. Lucht doelgranaten van divers kaliber spatten voortdurend met lichtflitsen om hun heen uiteen, terwijl ze gestaag voortploegden en de zoeklichten de duisternis met intens-blauw licht bestraalden, dat hen verblindde. Opeens zweeg het geschut. De bemanning van de Manchester wist maar al te goed wat dat betekende: Duitse nachtjagers waren actief in de omgeving! De bemanning was zich echter niet bewust van het feit, dat de Manchester reeds zichtbaar was voor de, met 'Lichtenstein' radar uitgeruste, Messerschmitt Bf-110 van Oberleutnant Becker. Tegen twaalf werd hij door de gevechtsleider van grondstation 'Löwe' (bij Frieschepalen) naar één van de binnenvliegende bommenwerpers geleid. Geroutineerd besloot de Oberleutnant de lichte treus van onderen, een plek waar de Britse bommenwerpers bijzonder kwetsbaar waren. Hij had geluk: hij werd niet opgemerkt door de staartschutter Sergeant Coakes.

Om kwart over twaalf ratelden de boordwapens van de Messerschmitt boven Kolham en Froombosch en met een verblindende lichtflits spatte de getroffen bommenwerper uiteen toen de bomlading en de brandstofvoorraad ontploften. De brandende wrakstukken vielen neer bij de Nieuw Apostolische kerk in Froombosch. Met de wrakstukken daalde een ware vuurregen van brandende kerosine neer op de landerijen bij de kerk. Het was de Manchester 'R for Robert' van het 207 squadron, die door Oberleutnant Becker was onderschept. Aan boord had niemand een schijn van kans.

De begrafenis van de stoffelijke resten van de vliegeniers vond plaats op 14 augustus 1941 op de begraafplaats in Kolham. In 1951 werden de resten echter opgegraven en overgebracht naar de Centrale Geallieerde Begraafplaats in het Overijsselse Holten. Nu is er niets meer op de crashlocatie wat aan het drama herinnert...

Avro Manchester